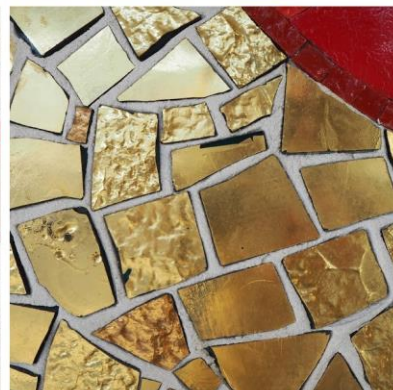
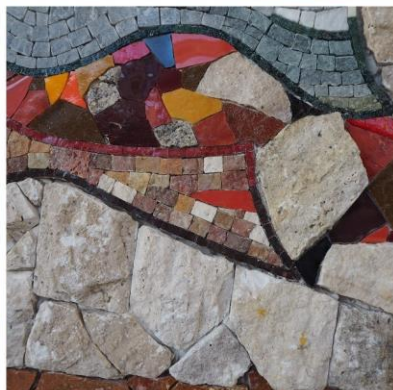
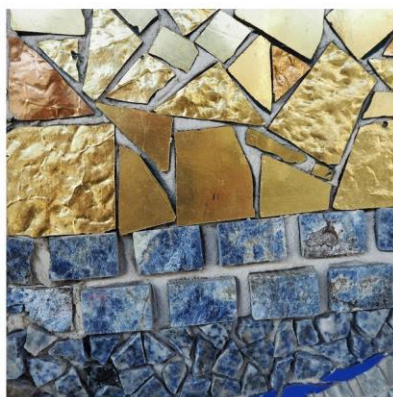
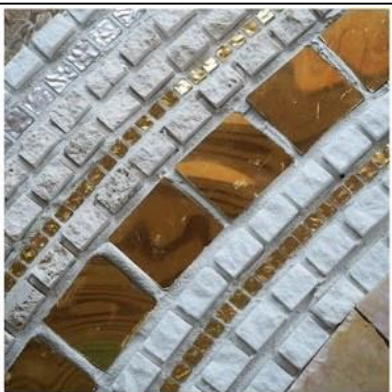

POT VESELJA

TRINAJST MOZAIKOV VSTAJENJA

POT UMETNOSTI IN VERE PO SLEDEH VSTALEGA KRISTUSA

Kaj je pot veselja?

To je načrt poti, po kateri spremljamo velikonočni čas v ritmu prikazovanj Vstalega. Je pot, na kateri po korakih občudujemo, vabimo, oznanjamo Vstajenje po celem območju Ženeve. Vsak korak je prikazan z mozaikom, ki se nahaja nekje na zunanosti cerkve, da bi nagovoril vse.

<https://chemindejoie.ch/lieux/>

MOŽJE OB GROBU

Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklonil se je in videl poveje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je poveje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, vendar ni ležal s poveji, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč umevala Pisma, da mora vstati od mrtvih. (Jn 20, 3-9)

Meditacija ob mozaikih Notre-Dame ...

Mozaiki bazilike Notre-Dame predstavljajo moške in ženske na Kristusovem grobu. Ženske gredo tja, da bi mazilile telo. Moški, da preverijo novico, ki so jim jo posredovale ženske. Ženske so v meditaciji, moški stojijo pripravljeni na odhod. Grobnica je odprta za vstop in izstop. Ker grobnica ni kraj, kjer bi ostal: je kraj prehoda iz smrti v življenje.

Morda ste že molili *križev pot* ? Toda vse se ne konča pri križu ... bistveno je nadaljevati z meditacijo: zakaj se ne bi odločili moliti *pot veselja*? Poklicani smo, da pridemo iz krajev smrti, sledimo vstalemu Kristusu, ki nam pokaže nov način življenja (in umiranja), da bomo pokončni ljudje.

Pusti, da ga vidimo na poteh, v gostilnah, na obali ...

Ob odhodu iz groba so ga srečali moški in ženske – veselje, ki ga želimo deliti.

Pauline Lodder, nekdanja vodja katoliške katehetske službe

ŽENE OB GROBU

Prvi dan tedna so šle žene navsezgodaj h grobu. S seboj so nesle dišave, ki so jih pripravile. Kamen so našle odvaljen od groba in stopile so noter, a telesa Gospoda Jezusa niso našle. (Lk, 24, 1-2)

Meditacija ob mozaikih v Notre-Dame ...

Mozaiki bazilike Notre-Dame predstavljajo moške in ženske na Kristusovem grobu. Ženske gredo tja, da bi mazilile telo. Moški, da preverijo novico, ki so jim jo posredovale ženske. Ženske so v meditaciji, moški stojijo pripravljeni na odhod. Grobnica je odprta za vstop in izstop. Ker grobnica ni kraj, kjer bi ostal: je kraj prehoda iz smrti v življenje.

Morda ste že molili *križev pot* ? Toda vse se ne konča pri križu ... bistveno je nadaljevati z meditacijo: zakaj se ne bi odločili moliti *pot veselja*? Poklicani smo, da pridemo iz krajev smrti, sledimo vstalemu Kristusu, ki nam pokaže nov način življenja (in umiranja), da bomo pokončni ljudje.

Pusti, da ga vidimo na poteh, v gostilnah, na obali ...

Ob odhodu iz groba so ga srečali moški in ženske – veselje, ki ga želimo deliti.

Pauline Lodder, nekdanja vodja katoliške katehetske službe

VSTAJENJE

Sicer pa je tudi Kristus trpel zaradi grehov, in sicer enkrat za vselej, pravični za krivične, da bi vas pripeljal k Bogu. Res je bil po mesu umorjen, a po Duhu je bil oživljen. V tem Duhu je šel in oznanjal tudi duhovom, ki so bili v ječi. (1 Pt 3, 18-19)

Meditacija ob mozaiku

Pot veselja se začne z dnevom "velike tišine". Ta dan je razpet med bolečino ob izgubi Učitelja in Prijatelja, in presenečenjem, ko je na velikonočno jutro še vedno živ.

Pot veselja se začne v globini "pekla", kamor je Živi odšel iskat izgubljeno človeštvo, ki ga predstavljata Adam in Eva.

V tišini se s Kristusom spustimo v skrivnost zla in trpljenja, našega ali drugih.

Prav tako se veselje novega Življenja pogosto rodi v tišini srca; ne ponuja se kot spektakel za radovednost tistih, ki iščejo posebna znamenja, ali za skeptike, željne oprijemljivih dokazov.

To je roka, ki se ponuja tistim, ki ne morejo več računati na svoje moči in si upajo iti do konca pri vprašanjih, ki jih žgejo: ali bo imelo zlo zadnjo besedo? Bo smrt še vedno pela svojo zmago?

To je glas, ki znova in znova pravi: "Vstani, delo mojih rok, pojdiva ven!"

Federica Cogo in Christine Lany-Thalmeyr, pastoralni pomočnici v zaporu

MIR Z VAMI

Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpušteni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« (Jn 20, 19–23)

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je

Meditacija ob mozaiku

"Mir z vami". Ta mir morda ni samo občutek, ki nas lahko naseli v nekaterih umirjenih dogodkih v življenju, ta mir je morda sam Kristus, ki je z nami, še bolj pa je Kristus v nas.

Ta mir je živa Kristusova prisotnost, ki prihaja med nas, da lahko doživimo prehod iz samote v občestvo. V tem je Kristusova prisotnost v naši sredini, ki nam omogoča, da odpremo vrata svojega srca, svojega življenja, da ga sprejmemo z močjo Duha. S to silo lahko izstopimo iz svojih zaprtosti, svojih strahov, samotnosti, da bi bili z Njim poslani k drugim.

Kristusovo srečanje z njegovimi učenci in dar miru nam omogočita izkušnjo, kako biti sin v Sinu, prejeti novo življenje, božansko-človeško življenje, in biti poklicani z Njim, da postanemo, v veselju in hvaležnosti, priče vstajenja.

Blagor nam, če znamo prepoznati Gospoda sredi med nam, v nas in v vseh, ki jih srečujemo: našli smo resnično svetlobo, našli smo resnični mir!

Sestra Cleonice Salvatore, nekdanja odgovorna za pastoralno službo Univerze v Ženevi in zdaj vodja Delaonice teologije skupnosti v Centru Aletti v Rimu

SREČANJE NA OBALI

Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim je rekel: »Otroci, imate kaj hrane?« Odgovorili so mu: »Nič.« Tedaj jim je rekel: »Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli.« Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli več izvleči. Tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, je rekel Petru: »Gospod je.« Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo, ker je bil gol, in se vrgel v jezero. Drugi učenci so pripluli s čolnom in privlekli mrežo z ribami; niso bili namreč daleč od brega, le kakih dvesto komolcev. Ko so stopili na kopno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh. Jezus jim je rekel: »Prinesite ribe, ki ste jih pravkar ujeli!« 1Simon Peter se je tedaj vkrcal in potegnil na kopno mrežo, polno velikih rib; bilo jih je sto triinpetdeset. Čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni raztrgala. Jezus jim je rekel: »Pridite jest!« Toda nobeden izmed učencev si ga ni drznil vprašati: »Kdo si ti?«; vedeli so namreč, da je Gospod. Jezus je prišel, vzel kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo. To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je bil obujen od mrtvih. (Jn 21, 4-14)

Meditacija ob mozaiku

"Ob svitanju" : Tudi po najtemnejši noči pride dan, svetloba omogoča, da vidimo silhueto na obali in roko, ki sega ...

Jezus jim reče: "Otroci": Ti dve nežni besedi sta namenjeni tudi nam, besedi Očeta, ki nas nikoli ne neha klicati in čaka samo na naš "da".

"Vrzite mrežo desno od čolna" : Zakaj na desno? Ker je vsako bitje, ki pozna Kristusa, poklicano k spreobrnjenju, k spreminjanju pogleda. V življenju so izbire številne. Tista, ki jo ponuja človek na obali, je izbira Življenja. Slediti Kristusu pomeni pokazati zaupanje in vztrajnost, ker moraš pogosto ponovno vstati.

"Zato prinesite te ribe" : Jezus prosi učence, naj sodelujejo. Bog deluje z nami in po nas. Kako danes pomagamo Kristusu hraniti tiste, ki so lačni kruha, ljubezni, duhovnosti?

"Bilo je 153 rib" : simbolna številka, ki lahko pomeni raznolikost človeštva, množico. **"Mreža se ni raztrgala"**, ker bomo (v sodobnem prevodu), vsi rešeni, vsi bomo v naročju Očeta, združeni v njegovi Ljubezni.

"Pridite jest" : To se nadaljuje še danes za tiste, ki verujejo v Kristusa. Hrana, ki nam je dana, da se ne počutimo sami, da se spominjamo in zahvaljujemo, evharistija.

Liliane Hirt in Philippe Dupraz, članici skupine Krščeni v dialogu

DUH

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. (Aph 2, 1-4)

Meditacija ob mozaiku

Roka, ki se steguje iz neba. Kot da bi Bog tam zgoraj ležal na trebuhu, da bi sem dol iztegnil roko in na nas razlil svojega Duha. Na koga? Na Jezusove učence? Na narode na zemlji?

Bela roka. Bi imel Bog belo kožo? Liturgična bela, barva Kristusa, pripoveduje zgodbo.

Rdeče kapljice. Duh kot plamenček, ki se steka v naš obstoj. Rdeča, tudi kri.

In druga roka Boga? Roka barve kože, predstavljam si jo na dnu mozaika, roka odprta navzgor.

Bog govori z rokami. Dajo, zbirajo, božajo, nosijo, tolažijo, da njegov Duh hrani moje upanje – ne glede na mojo krhkost, mojo prizadetost.

Za osebno meditacijo:

Iztegnem roko kot je iztegnjena roka na mozaiku:

Kaj mi pove o Bogu? In o moji veri?

Iztegnem roko z dlanjo obrnjeno navzgor:

Kaj mi pove o Bogu? In o mojem upanju?

Sonja Musy in Katharina Vollmer, duhovnici protestantske cerkve v Ženevi

NE ZADRŽUJ ME

Ko je to rekla, se je obrnila in zagledala Jezusa. Stal je tam, pa ni vedela, da je Jezus. Jezus ji je rekel: »Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?« Mislila je, da je vrtnar, in mu rekla: »Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla.« Jezus ji je dejal: »Marija!« Ona se je obrnila in po hebrejsko rekla: »Rabuní« (kar pomeni Učitelj). Jezus ji je rekel: »Ne oklepaj se me! Kajti nisem še šel gor k Očetu; pojdi pa k mojim bratom in jim povej: ›Odhajam gor k svojemu Očetu in vašemu Očetu, k svojemu Bogu in vašemu Bogu.« Marija Magdalena je šla in učencem sporočila: »Gospoda sem videla,« in to, kar ji je povedal. (Jn 20. 14-18)

Meditacija ob mozaiku

Pogled Marije Magdalene

*S stisnjenim srcem
sem slišala, kako mi Jezus Kristus govori
"Ne zadržuj me",
Gledala sem ga, kako odhaja, bolj strt kot kdajkoli prej.
In spomnila sem se starozaveznega verza v knjigi Sodnikov
" Pojdi v tej svoji moči!" "
(Sodniki 6, 14)*

Prihodnost?

Potem ko sem se tako bala, da bi ga spet izgubila, se najdem bližje Gospodu. In v srcu še vedno zaupam in upam, da bom šla naprej in postala priča tej Veseli novici.

Cathy Espy-Ruf, članica skupine Krščeni v dialogu

Dialog

Ne zadržuj me!

Vem, še toliko bi si imela povedati ... toda ne zadržuj me! Ti si veliko prejela in jaz imam še toliko dati drugim, da bi jih prepričal.

Rabuni! Moj učitelj! Moj nepogrešljivi spremljevalec si.

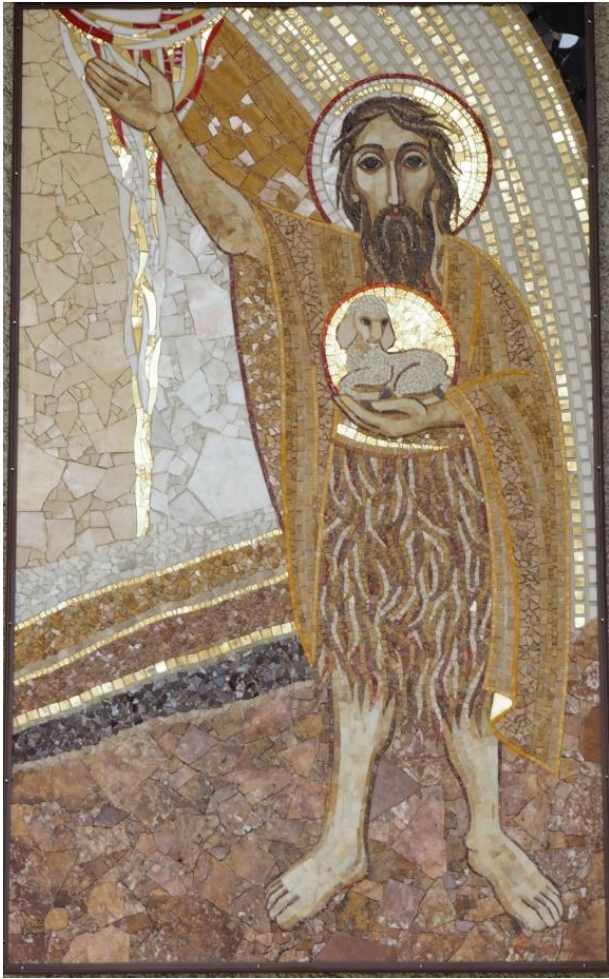
Ta praznina groba me je prestrašila. Ti edini omogočaš življenje, ti edini daješ smisel mojemu življenju. Kaj bo z mano brez tebe?

Ne zadržuj me!

Torej, če te izpustim, rabuni, pomagaj mi, da se bom počutila obdana s tvojo prisotnostjo onstran videza ... Želim si verjeti, da si PRISOTNOST v središču tistega, kar se nam lahko zdi ODSOTNOST ... Pomagaj mi, da se vrnem k bratom, še posebej k najbolj ranjenim, naj jih slišim, da me kličejo po imenu, kot si ti to storil zame, naj se vrnem k njim, da bi v njih prepoznala tvojo prisotnost ...

Bénédicte Thomé (članica skupine Krščeni v dialogu), Mariette in Solane

JANEZ KRSTNIK

Janez jim je odgovoril: »Jaz krščujem v vodi, med vami pa stoji on, ki ga ne poznate, tisti, ki pride za menoj, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen na sandali.« To se je zgodilo v Betaniji, onkraj Jordana, kjer je Janez krščeval. Naslednji dan je zagledal Jezusa, da prihaja k njemu, in je rekel: »Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta. (Jn 1, 26-29)

Meditacija ob mozaiku

Kdo je Janez Krstnik? Ta asket pridiga o kesanju, pripravlja Gospodovo pot, kliče k spreobrnjenju, oznanja Božje kraljestvo, krščuje na bregu Jordana, od tod tudi njegovo ime Krstnik.

Kaj je Janezov krst? Gre za krst vode, saj Janez krščuje v Jordanu, v puščavi.

Ko Janez Krstnik zagleda Jezusa, ki prihaja k njemu, reče: "Glej Jagnje Božje, ki odvzema

grehe sveta." Janez je videl, kako se Jezus podreja, kako nadaljuje z neskončno nežnostjo, neskončno prizanesljivostjo. Bil je razburjen in razumel je, da bo Jezus pridigal evangelij, ki bo najprej evangelij nežnosti, evangelij odpuščanja. Tu je Božje Jagnje, tisto, ki je popolnoma nedolžno, nežno in prizanesljivo. Tu je Mesija krotkosti, ki odvzema grehe sveta. Jezus bo s svojim evangelijem, s svojo prisotnostjo, s svojim dejanjem izbrisal greh svojega ljudstva.

Kako je bilo slišati Janezova pričevanja in kako ga poslušamo danes?

Aktualnost našega življenja je naša preroška poklicanost in naša poklicanost k spreobrnjenju v luči Janeza Krstnika. Poklicani smo, da postanemo pravi preroki, živi znaki Božje prisotnosti na tem svetu. Med sabo potrebujemo kristjane, druge Janeze Krstnike, ki glasno vstanejo, da nam pomagajo pripraviti Gospodovo pot in ga pozdraviti, ko pride: to je logična posledica našega krsta.

Lik Janeza Krstnika spominja na veselje do spreobrnjenja. Kot pravi papež Frančišek, "spreobrnjenje ni sitnost, to so odločitve v našem življenju, včasih naporne, pogosto osvobajajoče". Poklicani smo, da se spreobrnemo po vzoru Janeza Krstnika, ki ugiba, kdo prihaja, in se odloči, da se mu bo zavezal.

Spremljajmo Janeza Krstnika na tej poti in spoznali bomo Kristusovo veselje, zaradi katerega gremo skozi življenje drugače.

Danièle in Albert Baumgartner, člana skupine Krščeni v dialogu

OSTANI Z NAMI

Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi

ostal pri njiju. Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« (Lk 24, 28-32)

Meditacija ob mozaiku

Zakaj učenca želita, da bi Jezus ostal pri njiju?

Kako pogosto imamo občutek, da želimo podaljšati situacijo, zaradi katere se počutimo dobro, ko smo v družbi svojih prijateljev, svoje družine. Da, imamo željo po nadaljevanju, da izkušnja traja!

Morda sta isto občutila učenca z Jezusom ob strani, čeprav ga nista prepoznala ...

Srečanje sta želela podaljšati. Jezusova navzočnost je bila za tiste, ki so bili v stiski, pomirjujoča. Kristusova prisotnost prinaša mir in tolažbo! Učenca sta se vrnila domov s stisnjnim srcem, žalostna in brez poguma; če Jezus hodi ob njiju, njuni srca postaneta "goreči", vitalna energija in upanje ju prevzameta.

Kakšno presenečenje, ko Kristus sede za mizo, je prisoten, se da prepoznati po lomljenju kruha. Izpolni pisma! Obujen je!

Danes se Kristus še naprej predstavlja v evharistiji, hrani naše življenje. Povabi nas, da mu sledimo, in nas pošilja služiti, predvsem pa nas kliče, da zapustimo svojo "cono udobja"! Moramo se premakniti, biti v gibanju, iti k sestram in bratom in pričati.

Na tem svetu smo romarji!

To je povabilo k vzpostavitvi kraljestva z "gorečim" srcem!

Monika Storni in Martha Herrera, članici skupine Krščeni v dialogu

VNEBOVZETJE - PRIDI, MOJA BLAGOSLOVLJENA MATI

V tem trenutku se je po mojem mnenju moralo zgoditi nekaj takega, kar bi ustrezalo tem okoliščinam: k svoji Materi je moral priti Kralj, da s svojimi božanskimi in prečistimi rokami sprejme njeno

sveto in brezmadežno dušo. In ona je verjetno rekla: "V tvoje roke, moj Sin, izročam svojega duha. Sprejmi mojo dušo, ki ti je tako draga in si jo ohranil brez graje. Tebi in ne zemlji, izročam svoje telo; ohrani ga nedotaknjeno, ki si blagovolil prebivati v njem in si ga, ko si se rodil, ohranil deviško. Ponesi me k sebi, da bom tudi jaz tam, kjer siti, sad mojega telesa, v tvojem prebivališču. Čutim, kako me privlačiš k sebi, ki si se spustil k meni in izbrisal sleherno razdaljo. Ti sam potolaži ob mojem odhodu moje ljubljene sinove, ki si jih blagovolil imenovati svoje brate. Dodaj blagoslovu blagoslov s polaganjem mojih rok." Potem je dvignila roke kakor vselej, blagoslovila zbrane. In ko je to izrekla, je slišala: "Pridi k počitku, moja blagoslovljena Mati. Dvigni se, pridi, moja ljubljena, najlepša med ženami. Kajti glej, zima je prešla, čas obrezovanja se je približal. Lepa je moja ljubljena in madeža ni na tebi. Vonj tvojih mazil prekaša vse dišave." Ko je to slišala, je sveta izročila svojega duha v Sinove roke. (Sv. Janez Damaščan: Homilije o Marijinem vnebovzetju II)

Meditacija ob mozaiku

Osrednji lik mozaika "Vnebovzetje" je poveličani Kristus. Stoji za posteljo, na kateri počiva Marijino telo. V rokah nosi otroka, oblečenega v sijoča bela oblačila. To je podoba duše njegove matere.

Tu ne gre za "obrnjeno perspektivo", tehniko, ki je ortodoksni ikonografiji še posebej draga, ki pred nami odpira okno v neskončnost večne resničnosti, temveč za "obrnjeno temo". Običajno imamo ikono Matere Božje, ki nežno drži v naročju svojega otroka, Človeka-Boga. Tisti, ki je "postal meso za nas in za naše odrešenje".

Ikona vnebovzetja nam prikazuje Sina, ki drži v naročju svojo mater in jo svetu ponuja, kot je ona to storila z Njim po njegovem rojstvu.

Med vnebovzetjem svoje matere Jezus sprejme njeno dušo, njeno življenje, da bi ga povzdignil v njem in z njim, za slavo, lepoto in veselje večnega življenja. Krsta in smrt matere nista mogli obdržati stran od življenja, ker jo je njen Sin prenesel v življenje prihodnjega stoletja. Praznik vnebovzetja je druga skrivnostna pasha, "pasha poletja", kakor pravijo v grški ljudski pobožnosti, saj Cerkev tam pred koncem časa praznuje začetke večnega življenja.

DOTAKNI SE ME IN GLEJ

Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in pogledite, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« Ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. Ker pa od veselja še niso verjeli in so se čudili, jim je rekel: »Imate tukaj kakšno jed?« Ponudili so mu kos pečene ribe. Vzel jo je in jo vpricho njih pojedel. (Lk 24, 39-43)

Meditacija ob mozaiku

Privlačijo me izpraševalni pogledi treh oseb na desni. Pravijo, da so Jezusovi učenci. Delim njihovo začudenje. Nasilna Jezusova smrt in njegovo izginotje v grobu sta, kot kaže, dokončno izbrisala vsako možnost, da bi spet videli svojega gospodarja in prijatelja. Ali ni to prevara, ki se jim prikazuje, napaka glede osebe? Ali bodo lahko rekli, da »smo videli vstalega Jezusa«, ne da bi lagali?

Med mesom križanega, mrtvega in pokopanega Jezusa in mesom vstalega Jezusa je vrtoglavo brezno. Oči učencev se morajo navaditi, da vidijo rane, in ušesa si morajo vzeti čas, da ponotranjijo slišane besede: "to sem jaz ... dotaknite se me ... pogledite ..."

Znani in gostoljubni, ki je delil iste jedi s svojimi učenci, človek vznemirljivih besed, krhek in nenasilen, se pojavi po svoji smrti. Pustimo učencem čas, da se njihove oči prilagodijo resničnosti vstalega, z njegovimi ranami, ki niso izbrisane.

In potem tisti, ki so ga poznali že pred njegovo smrtjo, rečejo, da se z Jezusom iz Nazareta ne more nič novega zgoditi brez obroka, ker je ta Jezus vedno malo lačen!

Michel Colin, pomočnik škofijskega vikarja

JEZUS DE PRIKAŽE PETSTOTIM

Izročil sem vam predvsem to, kar sem sam prejel: Kristus je umrl za naše grehe, kakor je v Pismih. Pokopan je bil in tretji dan je bil obujen, kakor je v Pismih. Prikazal se je Kefu, nato dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati. Od teh je še zdaj večina živih, nekateri pa so zaspali. Nato se je prikazal Jakobu, potem vsem apostolom. Nazadnje za vsemi pa se je kot negodniku prikazal tudi meni. (1 Kor 15, 3-8)

Meditacija ob mozaiku

Prikazal se je petstotim ...

Kaj so storili, da so si to zaslužili?

Petsto ljudi, ki se zdijo bratsko povezani, učenci ali preprosto množica z nedvomno nekaj zijali vmes.

Vsi skupaj in hkrati. So bili na poti na srečanje? So praznovali določen praznik? Ali so nosili v sebi tisti dan skupno upanje, ki je vodilo v ekstazo? Kolektivna iluzija ali resnična vizija?

Brez dvoma jih je notranja naravnost pripeljala do izjemne izkušnje prepoznavanja vstalega Kristusa.

In on, zakaj to skrivno prikazanje brez besed? En obisk za vse in "na koncu" za apostola Pavla.

To prikazanje je nedvomno napojilo njihovo upanje. Srečanje je možno, brez zahtev po Kristusu ali vztrajanja bratov.

Kako se lahko danes povežem s tem Nevidnim?

Katere korake moram storiti, da se bom odprl tej Prisotnosti?

Paul in Caroline Baertschi, člana skupine Krščeni v dialogu

TOMAŽ

Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.« Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!« (Jn 20, 24 - 29)

Meditacija ob mozaiku

Tomaž kot dober kartezijanec verjame le temu, kar vidi. Kdo bi lahko vrgel kamen vanj (Jn 8,7)? To je

kraj našega učenja in naše prisotnosti v svetu, to telo, ki nam je bilo dano ob rojstvu. Ni brez pomena, da se tudi Gospod uteleša na tem svetu, ki ga je ustvaril Oče, ko je videl, da je dobro, celo zelo dobro (1 Mz 1,31).

Svet vidnega je veliko lažje razumeti kot svet nevidnega, ki ga izpovedujemo v nicejsko - carigrajski veroizpovedi ... Ali Jezus ne pride ravno zato, da bi poudaril povezavo med tema dvema svetoma, ki nista vzporedna, temveč se nadgrajujeta, kljub naši sterilni težnji, postavljati ju na način, da se izključujeta? Pomislite "in, in" namesto "ali". Razmišljati vključujoče. Moč Boga. Kakšen napredek je za človeka, za svet, da uskladi tisto, kar se zdi v nasprotju! Smrt/življenje, razumsko/duhovno, vidno/nevidno, znanost/vera, posvetno/versko in toliko drugih. Nič drugega kot zaprtosti, kot omejujoče misli!

Kristus prihaja, da odpre našo ozkost duha, da nas osvobodi "zaklenjenih vrat" in nas preprosto reši. Kaj torej pomeni verovati? Poklekniti in pustiti Bogu, naj bo Bog, večji od vidnega, večji od naših morbidnih zaprtosti. Drugi, Drugačni, ki omogoča življenje!

Sveti Tomaž nam tukaj ponuja eno najlepših izpovedi vere apostolov: "Moj Gospod in moj Bog." To je današnje vabilo: preiti iz naivnosti v vero in s tem vstopiti v mir in veselje ("blagor"!), ki ju ponuja Kristus. V središče našega življenja vstopite v zaupanju, da je življenje močnejše od smrti!

Besedilo je vzeto s spletne strani <https://chemindejoie.ch/>

Svetopisemski odlomki so vzeti iz SSP.

Odlomek Homilije o Marijinem vnebovzetju je prevedel br. Miran Špelič OFM